

Posudek na bakalářskou práci

Autor práce: **David Hladík**

Název práce: **Sociální spravedlnost: Idea, principy, kritika**

Vedoucí práce: Mgr. Zdenka Sokolíčková, Ph.D. M.A.
KKNS, PdF, Univerzita Hradec Králové
zdenka.sokolickova@uhk.cz, 00420 732 765 950

Téma sociální spravedlnosti nabývá v globalizovaném světě na důležitosti. Otázka uchopení pojmu a shody na jeho obsahu je zásadní pro směřování společnosti v době, kdy se smlouvá o samotné slovo „hodnota“ a relativizuje se vše, včetně klíčových idejí typu pravdy, práva či spravedlnosti.

Bakalářská práce Davida Hladíka vznikala v režimu, který mi jako vedoucí práce ne tak docela vyhovoval. Bylo pro mě však poučné vidět, že i minimální kontrola nad prací samostatného, nadaného, ale extrémně nesystematického studenta může vést k dostatečnému výsledku.

Fakt, že práce je ryze teoretického charakteru, podle mého soudu není slabinou. I teoretické práce jsou potřeba a ne všechna témata je nezbytné, přinejmenším na bakalářském stupni studia, opírat o vlastnoručně nasbíraná empirická data. Co vnímám jako větší problém, je šíře záběru a náhodnost jeho rozkročení od přehledu v češtině (a částečně v angličtině) dostupných zdrojů přes sekundárně související témata (např. gender) k shrnutí existujících výzkumů. Ačkoliv téma sociální spravedlnosti skutečně má k oboru transkulturní komunikace blízko a potenciál vztažení zásadního pojmu politické a sociální etiky k jádru našeho studijního oboru je velký, nebyl dostatečně využit. Výsledná práce je sice psána kultivovaným jazykem, po formální stránce je vyhovující, nepodezírám studenta z plagiátorství a je možné sledovat jakousi logiku ve struktuře plynutí textu, ale dojmu „vlastovčího hnízda“ se nemohu zbavit. Moje pedagogické schopnosti zde narazily nejen na fyzickou vzdálenost (v době intenzivnější práce na textu už jsem nepobývala v ČR), ale především na nepoddajnost studenta, který odmítal pracovat koncepčně. Obávám se, že jde jen dílem o individuální vlastnost Davida Hladíka; čím dál tím víc studentů se vyhýbá pravidlům, která dříve akademickou činnost definovala. Snad jde o další projev doby, která nepřeje postupnému, uvážlivému a pečlivému studiu racionálně zvolených témat – na krátkou chvíli se ponořit do problému, pro který člověk ani nijak zvlášť nehoří, se stává normou. V případě Davida Hladíka se domnívám, že ono krátké ponoření bylo ještě relativně do hloubky, a jeho úvahy – byť stručné – nad souvislostí sociální spravedlnosti s transkulturní komunikací ukazují, že si obor absolvovat zaslouhuje.

Do diskuse během obhajoby navrhuji, aby student předestřel, jak by bylo možné téma lépe a úžeji vztáhnout k oboru transkulturní komunikace, včetně toho, že zkusí navrhnout výzkumnou otázku (případně hypotézu), kterou by bylo možné zodpovědět (případně ověřit či vyvrátit) aplikovaným výzkumem.

V Praze, dne 18. července 2019

Mgr. Zdenka Sokolíčková, Ph.D. M.A.